

Pe scurt

Adina Speranta

Urăsc durerea-nchipuită
din patrioți de mucava,
când țara este chinuită
mereu e vina altcuiva.

Urăsc instanțele supreme
ce adevărul nu-l mai cred
eliberând mult prea devreme
canalii cu aspect de ied.

Urăsc să văd cum lumea toată
ne ia în răs, peste picior,
cu degetul pe rând, ne-arată,
privindu-ne superior.

Urăsc să fie poezia
pusă la zid de neofiți
ce preaslăvesc ipocrizia
și nu mai pot să fie-opriți.

Urăsc să plâng și să mă doară
destinul unei țări străvechi!
Tu, țară, scumpă țărișoară,
nu mai ai ochi, nu ai urechi.

Te-au dat la alții pe sub mână
chiar fiii tăi, poftind averi,
și au uitat limba română,
printre străini se cred boieri!

Urăsc să fii îngenuncheată
de o cohortă de lachei,
mi-e versul astăzi o săgeată
înfiptă-n toți acești mișei!

Adina V.

4.12.2017